

عنوان مقاله:

شاخص های اپیدمیولوژیک و روند بروز بیماری بروسلوز انسانی در استان خراسان رضوی طی سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۵

محل انتشار:

مجله طب نظامی، دوره 21، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فائزه نوروزی نژاد - دانشگاه علوم پزشکی بابل

حسین عرفانی - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

عباس نوروزی نژاد - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

فرزاد کاوه - وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تهران، ایران

فاطمه غفاری - مرکز تحقیقات مراقبت های پرستاری، پژوهشکده سلامت، دانشگاه علوم پزشکی بابل، بابل، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: بررسی اپیدمیولوژی بروسلوز نقش مهمی در برنامه های کنترل آن در سالهای آتی و انجام برنامه های مداخله ای و تخصیص منابع برای آن دارد. مطالعه حاضر باهدف تعیین برخی شاخص های اپیدمیولوژیک و روند بروز بیماری بروسلوز انسانی در طی سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۵ انجام شد. روش ها: مطالعه حاضر از نوع مقطعی است. جامعه آماری، بیماران مبتلا به بروسلوز استان خراسان رضوی که بیماری آن ها در فاصله سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۵ تشخیص داده شده است، بود. کل موارد بیماری با تشخیص محتمل و قطعی به صورت آنلاین از مراکز بهداشتی درمانی، بیمارستان ها، آزمایشگاه ها، مطب های خصوصی توسط مراکز بهداشت شهرستان های موجود در استان ها جمع آوری و ثبت گردید. داده ها از طریق فرم های بررسی اپیدمیولوژیک بیماری و بر اساس برنامه مبارزه با بروسلوز کشوری جمع آوری شد. یافته ها: اطلاعات مربوط به ۱۶۲۵۵ مورد بیماری در استان خراسان رضوی در طی هشت سال مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. درصد تجمعی موارد بیماری به ترتیب مربوط به گروه های سنی ۲۵-۴۴ (۳۴ درصد) و ۱۶-۲۴ (۲/۱۹ درصد) سال بود. شغل زنان خانه دار و کشاورز- دامدار در تمامی سالهای مورد مطالعه بیشترین موارد بیماری را به خود اختصاص دادند. درصد تجمعی موارد بیماری در ساکنین روستا (۴/۸۶ درصد) و در جنس مذکر (۴/۵۷ درصد) بود. درصد تجمعی موارد بیماری بر حسب سابقه نگه داری دام در محل سکونت ۹/۴۷ درصد و بر حسب سابقه مصرف فرآورده های لبنی غیرپاستوریزه مانند شیر و شیر و پنیر به ترتیب ۹/۲۸ درصد و ۲/۱۹ درصد بود. بالاترین میزان بروز بیماری در استان مربوط به سال ۱۳۹۲ با میزان ۲۶/۴۲ در یکصد هزار نفر و کمترین میزان بروز مربوط به سال ۱۳۸۸ با میزان ۷۲/۲۰ در یکصد هزار نفر بود. بیشترین میزان بروز بیماری در سال ۱۳۸۸ مربوط به شهرستان کلات، در سالهای ۱۳۸۹-۹۰ شهرستان بجستان، در سالهای ۱۳۹۱-۹۳ خوشاب و سالهای ۱۳۹۴-۹۵ مربوط به شهرستان زاوه می باشد. نتیجه گیری: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که میزان بروز بیماری تا سال ۱۳۹۲ روند رو به افزایش و از سال ۱۳۹۳ به بعد روند رو به کاهش داشته است. با این وجود، همچنان تعداد موارد بیماری در جمعیت استان بالاست. لازم است تا با ارائه راهکارهای پیشگیرانه توسط مسئولین بهداشتی کشور و ارائه دهندگان خدمات بهداشتی-درمانی جهت کاهش بار بیماری گامهای اثر بخشی مانند آموزش همگانی برای پیشگیری از بیماری در هنگام تماس با دام ها، آموزش در زمینه اهمیت و چگونگی شستشوی دست ها با آب و صابون، استفاده از دستکش هنگام لمس دام مبتلا، استفاده از ماسک هنگام پاک کردن محل نگهداری دام مبتلا و مداخلات درمانی و غربالگری در فصولی که انتقال بیماری زیادتر می شود برداشته شود.

کلمات کلیدی:

تب مالت، بروسلوز، بیماری های عفونی، اپیدمیولوژی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

